

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/205/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512212528
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2512212528.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: O. F., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. S. XXX/XX, C., zastúpená: JUDr. Igor Ribár, advokát, so sídlom Nám. sv. Michala 11, Hlohovec, proti žalovaným: 1/ M. N., bytom M. R. S. XX, C. a 2/ T. N., bytom M. R. S. XX, C., o určenie vlastníckeho práva vydržaním, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 29. mája 2018, č.k. 4C/389/2012-76, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie zastavil.
2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 7 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 61, § 62 a § 161 ods. 1 a 2 CSP, keď z oznámenia Okresného úradu Hlohovec, katastrálneho odboru a z pripojenej PKV č. 1852 zistil, že žalovaní 1/ a 2/ (v tom čase už plnoletí) boli v r. 1910 zapísaní ako vlastníci predmetných nehnuteľností, pričom pokiaľ by v tom čase mali iba osemnásť rokov, k dnešnému dňu by mali už 126 rokov (v čase podania žaloby 120 rokov) a s pravdepodobnosťou blízkou istote by boli najstaršími obyvateľmi planéty Zem, čo by bezpochyby v dnešnej informačnej spoločnosti bolo všeobecne známe. Na základe uvedeného súd konštatoval, že žalovaní už v čase podania žaloby nežili, hoci nebol o tom predložený žiadny relevantný dôkaz a žalovaní ani neboli vyhlásení za mŕtvych. Neodstrániteľná prekážka konania spočívajúca v absencii procesnej spôsobilosti žalovaných viedla k tomu, že súd podľa § 62 CSP konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania súd nerozhodoval, nakoľko by to bolo iba akademické rozhodnutie, bez významu.
3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Prvoinštančný súd odôvodnil napadnuté rozhodnutie v podstate tým, že žalovaní 1/ a 2/ už na začiatku súdneho sporu boli pravdepodobne mŕtvi, čo odôvodnil dátumom narodenia oboch účastníkov uvedenom na sobášnom liste. Súd prvej inštancie však vychádzal len z dátumu narodenia, ale nevykonal žiadne iné šetrenie, v dôsledku čoho porušil právo na spravodlivý proces, nakoľko ona stratila možnosť argumentovať a byť úspešná v predmetnom konaní. Podľa jej názoru je napadnuté rozhodnutie arbitrárne, neodôvodnené a predčasné.
4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. a/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4C/389/2012 je určenie vlastníckeho práva vydržaním.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu súdu prvej inštancie, ktorý po zistení, že žalovaní 1/ a 2/, u ktorých žalobkyňa neuviedla dátumy narodenia, boli v roku 1910 zapísaní ako vlastníci nehnuteľností a v čase žaloby by mali 120 rokov, na základe čoho dospel k záveru, že žalovaní v čase podania žaloby nežili, hoci nebol o tom predložený žiadny relevantný dôkaz a žalovaní ani neboli vyhlásení za mŕtvych.

7. Z obsahu spisu vyplynulo, že súd prvej inštancie najskôr uznesením zo dňa 5. marca 2014, č.k. 4C/389/2012-25 podanie žalobkyne odmietol, nakoľko žalobkyňa v podaní riadne neoznačila žalovaných údajom o trvalom pobyte, ako aj údajom o ich dátume narodenia, pričom súd postupoval v zmysle ust. § 43 ods. 1 a 2 O.s.p. Na základe v zákonnej lehote podaného odvolania zo strany žalobkyne odvolací súd uznesením zo dňa 13. októbra 2014, č.k. 11Co/224/2014-32 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrh na začatie konania musí obligatórne obsahovať v prípade fyzickej osoby meno, priezvisko, bydlisko a údaj o štátnom občianstve a z ust. § 79 O.s.p. nemožno vyvodit' povinnosť navrhovateľa, aby uvádzal ďalšie identifikačné znaky žalovanej fyzickej osoby (napr. dátum narodenia, ak sa na uvedenej adrese žiadna z osôb, s ktorými by mohla byť žalovaná osoba zamenená, nezdržuje). Rovnako skutočnosť, že sa adresa žalovanej osoby uvedená žalobkyňou v žalobe nestotožňuje s adresou jej súčasného pobytu, nemôže viesť k odmietnutiu podania.

8. S účinnosťou od 01.07.2016 bol Občiansky súdny poriadok nahradený Civilným sporovým poriadkom (zákon č. 160/2015 Z.z.), podľa § 133 ods. 1 a 2 ktorého, fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

9. Ustanovenia § 133 až 135 CSP konkrétne špecifikujú, akým spôsobom sa označuje fyzická, právnická osoba alebo štát tak, aby to umožňovalo presnú identifikáciu strany sporu a v prípade takéhoto nedostatku je potrebné, aby súd postupom podľa § 129 CSP takúto vadu odstránil. Súd pri poučovaní musí dbať na to, aby neporušil zásadu rovnosti účastníkov a nemôže im poskytovať poučenia o ich hmotných právach.

10. Právo na rovnosť v konaní je v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR súčasťou práva na spravodlivý súdny proces a prejavuje sa vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje občiansky súd. Meritom ústavnej zásady rovnosti účastníkov spočíva v tom, že všetci účastníci civilného procesu majú rovnaké procesné práva a povinnosti za rovnakých procesných podmienok, teda bez toho, že by bola jedna strana diskriminovaná alebo zvýhodňovaná.

11. Posudzovaná vec je sporovým konaním, kde strana sporu je označená formálne ako žalobca a žalovaný (pričom nie je dôležité, či strana je aj nositeľom hmotno-právneho vzťahu), čím sa vyjadruje existencia dvoch kontradiktórnych protistrán, ktoré majú rozdielny záujem na výsledku konania. Pre posúdenie otázky právnej subjektivity však je potrebné, aby strany boli označené tak, aby to umožnilo ich jednoznačnú identifikáciu.

12. Žalobkyňa v žalobe žalovaných označila len menom a priezviskom a uvedením štátneho občianstva, bez akýchkoľvek ďalších identifikačných znakov. Následne doplnila adresu údajného posledného bydliska žalovaných, pričom podľa jej názoru bolo úlohou súdu zabezpečiť ďalšie údaje žalovaných. Súd prvej inštancie dopytom na Okresný úrad Hlohovec, katastrálny odbor zistil, že žalovaní boli v PKV č. 1852 (v tom čase už plnoletí) v roku 1910 zapísaní ako vlastníci nehnuteľností, a teda v čase podania žaloby by mali už 120 rokov, z čoho možno predpokladať, že v čase začatia konania už nežili.

13. Odvolací súd považuje takýto postup súdu prvej inštancie, ako i jeho záver za správny, keď možno mať z predloženej PKV za preukázané, že žalovaní v čase začatia konania nežili, a teda nemali procesnú subjektivitu v zmysle § 61 CSP, s prihliadnutím na čo bolo dôvodným v zmysle § 62 CSP konanie zastaviť vzhľadom na nedostatok procesnej podmienky (§ 161 ods. 1 a 2 CSP).

14. V súvislosti s námietkou žalobkyne, že prvoinštančný súd mal vykonať ďalšie šetrenie za účelom zistenia identifikačných údajov žalovaných, odvolací súd udáva, že súd nie je povinný žalobkyni poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaných, nakoľko práve opačný postup súdu by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti, nakoľko by išlo o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

16. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nerozhodol o nároku na náhradu trov konania, nakoľko z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania žalobkyňa, avšak vzhľadom na nedostatok procesnej subjektivity žalovaných im nebolo možné priznať náhradu trov konania.

17. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).